

ຫ່ອງສມຸດໃນມັສຍົດ ອີກຢ່າງກ້າວຂອງຄວາມຮູ້

ນໍາເສນອເມື່ອ : 13 ພ.ຍ. 2552

ຍັງຈຳ "ໂຄງກາຣວິຈ່ຍຮະບ່ານໜັ້ງສື່ອໝູນເວີ່ນໃນໂຮງເຮືນປະກມນາດເລີກ
ແລກງານຈັດຕັ້ງຫ່ອງສມຸດໜັ້ງສື່ອດີ 100 ແທ່ງໃນເມືອງຫລວງກຽງເທິງ" ໄດ້ແກ່?

ບາງຄນອາຈານແນ່ໃຈ ເພຣະງັນຂອ້ອື່ນກັນສັກນິດ

ໂຄງກາຣທີ່ວ່າເປັນໜຶ່ງໃນຄວາມຮັງດີຂອງຄນທໍາໜັ້ງສື່ອ ອຍ່າງ "ສຳນັກພິມພື້ນເສື້ອ" ນຳໂດຍ "ມກງວ ອຣຖິ" "ມໍາຫວິຖາຍລັບນູ່ພາ" ແລະ "ສຳນັກພິມພຕາງໆ" ຕາງໆ ທີ່ຫວັງອ່າຍກເຫັນຄນໄທຢ່າມໂຄກສານໜັ້ງສື່ອດີ່ງ ອຍ່າງເຫາເຖິມກັນ

ຄວາມຕັ້ງໃຈແຮກຄື່ອງຫ່ອງສມຸດຈະອູ່ໃນຮ້ານໜັ້ງສື່ອເຊົ່າ 50 ແທ່ງ ແລະມັສຍົດຮອບກຽງອຶກ 50 ແທ່ງ
ໂດຍໃໝ່ຮະບ່ານໜັ້ງສື່ອໝູນເວີ່ນທີ່ເຄີຍທດລອງໄດ້ພລມາແລວໃນໂຮງເຮືນປະກມສື່ແທ່ງ
ຊື່ມກງວມອງວະຮະບ່ານນີ້ຄູວເປັນຫຼັງໃຈທັກຂອງການຈັດຮະບ່ານໜັ້ງສື່ອໃນປະເທດຍາກຈຸນ (ອຍ່າງເຮົາ)
ເພຣະນອກຈາກຈະທໍາໃຫ້ເທິກງຸ່າ ໄດ້ອານໜັ້ງສື່ອເພີມຈາກເດີມຄົງສື່ເທົາໃນນບປະມານແທາເດີມແລວ
ຍັງເກີດກີຈົກກາຣມກະຕຸນກາຮານຮ່າງກັນດວຍ

ໂດຍສາເຫຼຸດທີ່ເລື່ອກມັສຍົດເປັນ "ດັນແບບ" ນັ້ນ ເປັນພຣະວ່າມັສຍົດຄື່ອງສູນຍ່ວມແທ່ງພິທີກຣມ
ແລະມີຫຣມ໌ຈາຕີທີ່ເຂັມແຂງຈາຍຫລັກທາງຄາສານາອີສລາມ

"ມັສຍົດເປັນດັນແບບຂອງໜຸ່ມໜຸ່ນທາງຄາສານາທີ່ເຂັມແຂງແລະໜັດເຈົ້າ"
ເຮົ້າເຫັນກາພດຮຽນນີ້ໃນສອງຄາສານາຄື່ອງຄຣິສຕໍກັບອີສລາມ ຄາສານາຄຣິສຕໍກີໄປໂສດຖຸກວັນອາທິດ
ສ່ວນຄາສານາອີສລາມຕອງທຳລະໝາດ ຊື່ງທັງຈາກພິທີກຣມກີຈະມີການພັບປະຸດຄຸຍແລກເປັນຄວາມເຫັນກັນ" ມກງວອິນບາຍ

ທ່ານເນື້ອງລົງນີ້ທີ່ຈະຮົງຈັງ
ອີກຄວາມຄົດກີແວບເຂົາມາໃນທີ່ມີວິຈີຍວ່າແລ້ວກໍາໄມ້ໄລ່ອັນໄປຫາທາງໃນຈັງກວັດທີ່ມີຄວາມພຣ້ອມຂອງພື້ນທີ່

ແລະໃນວັນນີ້ "ສູ້ລ" ກີກລາຍເປັນຍ່າງກ້າວແຮກຂອງໂຄງກາຣ

"ໄດ້ໄປສໍາວັນພື້ນທີ່ທີ່ສູ້ລ ສູ້ລ ປັດຕານີ່ມາ ລະ ຂະນີກົບວ່າທີ່ສູ້ລພຣ້ອມ
ພຣ້ອມທັງໃນແຂງຂອງສຕານທີ່ແລະແຂງຂອງຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງໜຸ່ມໜຸ່ນ ຖ້າໄປຄຸຍກັບທາງການການມັສຍົດມາສື່ແທ່ງ
ຊື່ງກຣມກາໃນແຕລະມັສຍົດຈະມີປະມານ 10-15 ດັນ ແລະເປັນຜູນທາງຄາສານາແລະມີຄວາມຮູ້
ບາງຄນເຮືນຈົບຈາກເມືອງນອກເມືອງນາດວຍໜຳ

บางคนก็เรียนจบปริญญาตรีจากกรุงเทพฯแล้วเลือกที่จะกลับไปประกอบอาชีพที่บ้านเกิด เพราะฉะนั้นทุกคนเข้าใจและเต็มใจ และหวังอย่างมากให้เป็นมาตรฐาน ความรู้ครอบคลุม เข้มแข็ง มีจรรยาบรรณสูง สอนหนังสือเด็กๆ แต่สำหรับผู้ใหญ่แทบไม่มีหนังสือหรือของสมุดที่เป็นเรื่องเป็นราว เพียงแต่ที่ผ่านมาไม่มีใครช่วยวางแผนระบบให้เท่านั้น"

การวางแผนระบบที่ว่าคือความร่วมมือระหว่างกันของทีมงานและชุมชน

"เราไม่ต้องใช้พื้นที่มากmany บางที่ถึงกับจะสร้างอาคารให้เลี้ยงหลังหุบแม่น้ำ แต่ผมบอกไปว่าไม่จำเป็นต้องใช้พื้นที่ให้มากmany ขอแค่ระเบียบมัสยิดแล้วเอาดูหนังสือไปวางก็พอ เพราะสิ่งสำคัญคือหนังสือ"

โดยกระบวนการคัดเลือกหนังสือนั้น เป็นความต้องการจากทางชุมชน เพราะคนอ่านยอมรับว่าต้องการอ่านอะไร เพื่อใช้ให้เกิดประโยชน์แก่คน

ส่วนใหญ่แล้วหนังสือที่แจ้งมาเน้นจะเป็นด้านวิชาชีพ กฎหมาย ศาสนา ปัจจัย สารคดี ความรู้สัมัยไปรวมถึงงานวรรณกรรม เพียงแต่ว่าในงานวรรณกรรมนั้น จำเป็นต้องคัดกรองอย่างถี่ถ้วน เพื่อไม่ให้ขัดกับหลักศาสนารวมถึงจริตประเพณีที่ต้องคำนึง ซึ่งหนังสือทั้งหลายนั้นก็มาจากสำนักพิมพ์ต่างๆ ที่พิมพ์ "หนังสือดี"

ขณะที่บูรณาการซึ่งจำเป็นรวมถึงผู้บริหารห้องสมุดกล้ายๆ นั้น ก็คือคนในชุมชนที่ต้องดูแลและรับผิดชอบตัวเอง โดยไม่ต้องใช้ไฮ-เทคโนโลยีในการยืม-คืนหนังสือได้ ให้เปลี่ยนงบประมาณ

ใช้เพียง "หัวใจของคนและเคารพหลักการของศาสนา" เท่านั้น

ถือเป็นการสร้างความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน

"ถ้าเราถืออุดมตัวของมา เขาก็ดูแลตัวเองได้อย่างสบาย อย่าคิดไปว่าเราเก่งกว่าเขา ในหลายๆ เรื่องเขามากกว่าเราด้วยซ้ำ ยกตัวอย่างหมู่บ้านหนึ่ง เป็นชุมชนเล็กๆ มีชาวบ้านประมาณ 1,000 คน มีเงินฝากในธนาคารหมู่บ้านตั้งสามสิบล้าน พึ่งแล้วรู้สึกสบายใจมาก" มากภูกล่าวพร้อมรอยยิ้มเล็กๆ

แต่จะว่าไปแล้ว เมื่อนึกถึงจังหวัดต่างๆ ที่เข้าไป รวมถึงที่กำลังจะเข้าไปอย่าง "ยะลา" และ ก็อดตามไม่ได้วาหัวเรื่อง ใจบางใหม่ ในขาวคราวทั้งหลายที่เกิดขึ้น

"อย่างกลัวล่วงหน้าสิ" มากภูตอบทันที ก่อนอธิบายว่า

"ความร่วมมือระหว่างเราระและชุมชนไม่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งใดๆ เพราะทุกอย่างมีเพียงเพราะอย่างให้คนไทยได้อ่านหนังสือเท่านั้น และไม่ได้มีเพียงที่นี่ด้วย เพราะหลังจากนั้นจะขยายไปจังหวัดอื่นๆ ที่พร้อมต่อไป และอย่าไปคาด Domingo ว่าสิ่งที่ทำนั้นดี วิเศษ

เราเพียงแต่เสริมในจุดที่รัฐบาลหรือผู้ปกครองไม่เคยเหลียวแลดู"

แต่ด้วยเงินส่วนตัวที่ผีเสื้อคัมภามาใช้ คงจะทำได้ไม่กี่แห่ง มากกว่าจึงหวังว่าถ้าไปได้สวย ความต้องการอาบเทียนก็ขึ้น อาจทำให้ทางชุมชน คนในพื้นที่ หรือจังหวัดเสนอโครงการไปยังรัฐบาลเอง ไม่ใช่การสั่งการจากส่วนกลาง

ซึ่งก็รวมถึงในกรุงเทพฯด้วย

"ก็มาลงติดต่อทาง กทม.ว่าข้อให้เป็นโครงการนำร่องได้ใหม่ งบประมาณที่ใช้ใน กทม.จะคุ้นของสูงสุดมีถึงร้อยแห่ง ปกติแล้วเงินประมาณยี่สิบลานที่ต้องใช้ อาจสร้างห้องสมุดได้แห่งเดียวแต่นี้จะได้ถึงร้อยแห่ง"

แต่ก่อนอื่นสิงหาคมนี้ ที่สตูลคงพร้อมให้เห็นกัน

ข้อมูลจาก มติชนรายวัน